

AQUILA

magazin

LELKISÉG FILOZÓFIA MINDENNAPJAINK KERTÉSZET HUMOR

2026/ június

Egyik párt jobb-e a másiknál?

Kereszt és kereszténység

Az emberi kapcsolatok mássága

A sas

Szűzanya nem Földanya

2026. JÚNIUS

XV. évfolyam 6. szám

Az AQUILA Civil Társaság magazinja

1222 Bp., Zakariás J. u. 3.

<https://aquila-sas.hu/>

sas@aquila-sas.hu

SASKÉNT SZÁLLNI HAZAFELÉ!

Az AQUILA Civil Társaság magazinját olvashatja. Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha épülésére szolgál.

Mi BÉKÉT, nyugalmat, tisztességet AKARUNK!

Lelki töltekezéshez közlünk magvas gondolatokat, humort és az élet minden területéről származó szösszeneteket, eseményeket is bemutatunk.

SICILIA,

SIRACUSA

Tartalomjegyzék

Egyik párt jobb-e a másíknál?	4
Kereszt és kereszténység.....	7
Az emberi kapcsolatok mássága.....	8
A SAS.....	10
SZÚZANYA NEM FÖLDANYA.....	11
AQUILA HUMOR.....	13
Hirdetményünk, felhívásunk	14

Szeretném felhívni Olvasóink szíves figyelmét, hogy az alábbi felületeinken rendszeresen olvashatják írásainkat.

<https://sasmarta.blogspot.com>

<https://ufo-sas.blogspot.com>

<https://isten-az-egyetlen-remenyunk.blogspot.com>

<https://tullepes.blogspot.com>

<https://sasgondolat.blogspot.com>

<https://aquila-sas.hu>

Pável Márta

Egyik párt jobb-e a másíknál?

Szerintem NEM. S itt abba is hagyhatnám, de az okokkal adós vagyok. Nem új a felismerés, mindig is tudtam, és az emberek nagy része is tudja, hogy a pártok öncélúan annyit teljesítenek a nép felé, amiért még újra megszavazták.

„A szavazók azt szeretnék, ha a politikusok nehéz problémákat orvosolnának, amelyek hosszú távú erőfeszítéseket kívánnak meg: közlekedés, egészségügy, gazdasági fejlődés, külügyek stb. A politikusok érdeke azonban az, hogy a maguk hasznát keressék (megválasztassák magukat; anyagi támogatást szerezzenek; megszilárdítsák a hatalmukat), és rövid távon profitáljanak. És bármennyire nem tetszik a viselkedésük, ők csupán azt teszik, amire a jelenlegi rendszer készíti őket.” Steven D. Levitt

Ez minden pártnál így van, s most mindegy, hogy ki mit mond a kampányban, és hogy később mivé válik, mivé fajul, ezt, mióta élünk, láthattuk, de történelmi tapasztalatok is vannak. Mikor betelik a népnél a pohár, akkor valamennyire a választó bosszút áll/ kordában tudja tartani, persze ha nem tévesztik meg a választókat, vagy később nem lázadnak fel, hogy a megtévesztésüket korrigálják.

A probléma, hogy a választó és a választott ugyanaz a nemzedék, belőlük nőnek ki, azt a hangot hallják meg, ami ismerős, és a kulturáltságuknak, szocializáltságuknak a legmegfelelőbb. A népből jönnek, bárki lehet politikus, aki jobban üvölt, netán megtévesztést elősegítő karizmája is van.

A polgári életben vannak feltételek, ki mit tehet, végzettség kell, és komolyabb helyeken kemény alkalmassági vizsga is. És a politikában, akik az ország sorsát dönthetik romba, ott miért nem kell?! Nos, itt igen sokan elbuknának. Ez a szűrő létfontosságú lenne, sokat javíthatna a helyzeten... Miért nem hoznak törvényt ennek szabályozására, így akár világháborúk is elkerülhetők lettek volna, és ma is. Ma tragikusan bárki politikusnak állhat, sem tanulmányi, sem szellemi, sem idegi állapotát nem nézik, még csak erkölcsi bizonyítvány sem szükséges neki. Ezek után, ha bekerül, gátlástalanul bármit tehet, megfogja találni a haverokat, akik mentetetik vagy később mikor jól megszédítették magukat, akkor pedig mennek a megvesztegetések, a pofára adott pénzek, és milliók ugranak anélkül, hogy valami haszna/értelme lenne csak azért, hogy a választó réteget megtartsák.

Most is láthattuk, a jól meggazdagodottak voltak az elsőnek elpártolók; ja gerinc meg jellem, mint említettem, nem feltétel, hogy valaki politikus lehessen, sajnos nem! Ez egy általános jelenség, itt nincs igazi barátság, idővel mindig ki fog bukni, illetve kijön a kétszínűség /érdek, de addig nagyon jól élnek, és a nép meg tűr, és kis dolgoknak örvendezik, hogy egy kis morzsát odalöktek neki az asztalról, a nagy dolgok pedig az övék, és még pökhendiskednek is.

Látható volt, és el is hiszem, ha valaki azzal jön, hogy a jogos vagy kitalált „anomáliákat” feltárja, megfelelő vulgáris stílusban tálalja, amivel a megfelelő vulgáris közönséget megtalálja, akkor ez a közönség meg is szavazza. Innentől kezdve semmi más nem várható, mint vulgáris működés, mint aki megszavazta, annak a stílusa, mert ha nem az lenne, akkor betelik a pohár. De előbb-utóbb be fog telni, és az anomáliák idővel minden pártban előjönnek (külső-belső harcok...). Bármelyiket nézem, idő kérdése, hogy felszínre kerüljenek a sötét dolgok. Nagyon nem jó az, hogyha egy párt teljhatalmat kap – bármelyik is... –, a kétharmad hatását azt valahol törölni kéne, valami módon megakadályozni, hogy azzal mindent megtehessenek, mert nincsen kontroll, és egy politikus veszi el elsőnek a kontrollját, fékeket nem ismernek, a gög és a beképzeltség működik, ez minden pártra vonatkozik.

„A mindenhatóság akár király, akár parlament kezében legyen, ellentéte a szabadságnak.” Kossuth Lajos

A pártok idővel azért buknak meg, mert túl sok sötét dolog halmozódott fel, és a mérleg nyelvét lenyomja, míg a másiknál már elfelejtették – mert ott is volt éppen elég –, és kezdik előlről a mérlegnek a himbálóztatását, a nép feletti tragikus játékukat. Most is ez megy, nyugalom soha nem lesz.

Az ember elgondolkodik, hogy akar ebben a világban élni? Mennyire érdemes kaparkodnia, hogy jobb legyen, amikor a feje fölött kulturálatlan, antihumánus, a normalitástól messze álló, csörtető, végtelen egoista, ostoba, hazug emberek állnak, akik akár erőszakkal is háborúba is viszik. (Jobban meg kéne élni a polgári engedetlenséget, ami még békés ellenállást jelent.)

Egy normál ember vágya: béke, konszolidált világ, szabadsággal, de ez a vágya a fent említett okok miatt nem teljesül.

Miben reménykedhetünk és mi a megoldás? Mondhatom azt, hogy nincs remény, csak az égben van Istennél. Rövid távon megoldás sehol sincs, ugyanis ahhoz egész nemzedékek tudatát, erkölcsiségét kéne tisztogatni, hogy ne neveljenek csalókat, egoistákat, anyagi ragadozókat, embereket kifosztókat és hazugokat stb... Amíg ilyenek születnek, kerülnek ki a világba, nem lesz

sem rendes pap, sem rendes politikus, sem semmi jó. Addig semmiféle megoldás nincs, sem Magyarországon, sem a világon. Ez az egész politikai világ – tisztelet annak a nagyon kevés kivételnek –, hát nem azt akarom mondani, hogy rémség, vagy bűnszervezet, de hogy nem elsőáldozók gyülekezete, az biztos.

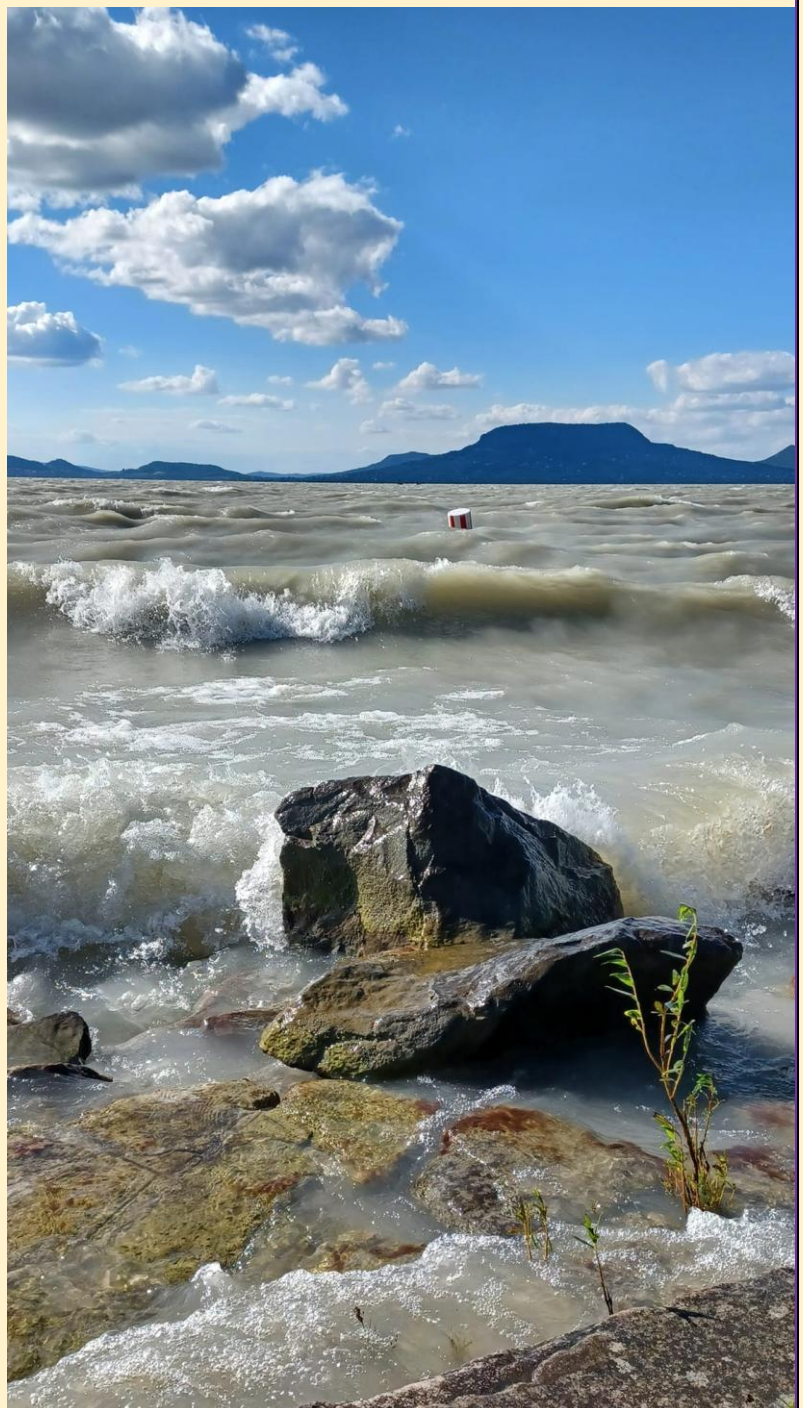
Rettenetes látni azt, hogy egy politikust ajnároznak, dicsőítenek, szentté avatnak, és futnak utána, mint pl. Hitler után tették. Ez egyfajta butaságra építő, jól irányított tömegpszichózis. Ez elvezethet akár a háborúig is, s ez az emberek butaságát, kulturálatlanságát, megtéveszthetőségét jelzi. „A politikában nem számít sem az állhatatosság, sem a hűség, sem az erkölcs.” Poul Anderson

Sajnos, miután ilyen emberek nevelték ki a politikusokat, pontosan ez hat rájuk.

Viszont még mindig van egy réteg, amelyik sem háborút, sem hazugságot, sem erkölcstelenséget nem akar, hanem magasabb rendű emberi életet szeretne élni. Ők háttérben vannak, és szóhoz sem jutnak, meg nem is akarnának ezek közé bekerülni, nem beszélve arról, hogy meg is gyilkolnák (lelkileg/testileg) vagy ki is utálnák őket, mert nem értik ezt a szintet. Ugyanis ez már nem az ő (plebsz) nyelveztük, nem az ő világuk. Azt kell mondanom, hogy nemcsak a filozófiai, spirituális szinten, hanem erkölcsi és józan elvárás szinten is ketté szakadt az emberiség, s nem látok sok reményt arra, hogy ez megváltozik, sőt ezt az Európába behozott migránsok, akiknek teljesen más az értékrendjük, rontani fogja. Nemhogy a miénk javulna, hanem még átveve egyfajta másik világ kiforrotlanságát és erőszakos stílusát, tragédiába visz.

Mit tegyünk magunkkal? Nagyon erős tudat és nagyon erős hit kell ahhoz, hogy fölében szálljunk ezeknek a dolgoknak, és elkülönítsük magunkat a mocsárban ringatózó, üvöltöző, vért kívánó tömegtől, ez sajnos nagy feladat.

„Csak az egészséges és művelt nemzetnek lehet a szabadsággal párosuló jó kormányzata... a műveletlen nemzet, vérezzen is elérte forradalmakban, a szabadságot és jogot el nem nyerheti, hanem újra meg újra megcsalatiák s az önkényuralom alá hajtják.” Karel Havlíček Borovský

Szeibert Márton

Kereszt és kereszténység

A napokban hallottam embereket beszélgetni arról, hogy mennyire „vicces”, hogy a magukat keresztényeknek valló emberek olyan vallásban hisznek, aminek a neve egy kivégzőeszközből ered, hiszen benne van a „kereszt” szó a „kereszténység” szóban, és hogyan lehet az állítólagos szeretet vallását egy ilyen brutális, gyűlöletet közvetítő képre építeni. Az ilyen jellegű felületes okoskodás nagyon jellemző a mai emberekre. Meg is értem őket, hiszen annyi információval vagyunk elárasztva, hogy önvédelemből is rákényszerülünk a felületességre.

Sajnos azonban ez nem segíti a tisztánlátást. A felületességből ugyanis sokszor épp olyan következtetéseket lehet levonni, amik az igazságot nem csak nem érintik, hanem ellenkeznek vele.

Jelen esetben a felületességnek legalább két része van. Egyrészt teológiai, másrészt etimológiai. Az utóbbi talán egyszerűbb. A keresztény szó a krisztuskövetőkre utal, tehát a görög eredetű Krisztus szóból származik, ami a héber Messiás, vagyis Felkent szó tükörfordítása, tehát ilyen módon semmi köze nincs a kereszt szóhoz, bár az egyezés valóban meglepő, és feltehetően van némi népetimológiai oka is, amibe képzettség híján nem megyek bele, de a lényeg, hogy egyrészt a szavak hasonló eredeti alakja miatt, másrészt a nép fejében levő jelentésbeli összekapcsolódás miatt idővel, ahogyan egyik nyelvből a másikba átvettek egy-egy szót, a szavak alakja közelebb került egymáshoz.

A teológiai felületesség itt valójában persze nem felületesség, hanem egyszerű rosszindulat, hiszen a beszélgetésnek a motivációja egyfajta öngigazolás, „én miért nem vagyok vallásos” jellegű sablon, és ezzel párhuzamosan a keresztények lenézése.

Egyértelmű, hogy egy keresztény ember számára a kereszt egy rendkívüli szimbólum, aminek ezernyi jelentése lehet, de alapvetően arra emlékeztet minket, hogy Krisztus eljött értünk, példát mutatott, ajtót nyitott a számunkra az Isten felé, „megnyitotta az egeket”. Az, hogy a kereszt egy kivégzőeszköz volt, és éppen ez vált a megváltásunk jelképévé, ennek nagyon mély értelme van, nagyon sok értelmezési rétege is lehet. Eleve ez az „átváltozás”, „átlényegülés”, ami Jézus feltámadásával a keresztre is rávetült, rá kell, hogy vetüljön minden igazhitű keresztényre, akik a feltámadás fényében új emberré lesznek. Új emberré támadni úgy lehet, hogy a régi ember meghal.

A magot el kell vetni, hogy új élet fakadhasson. A kereszt hordozása, a szenvedés teológiája, az ebből eredő valódi boldogság olyan mélységeket rejt, amit ez a cikk nem bírna el. Eszembe jut Kempis Tamás Krisztus követése, ami szintén gyönyörűen ír erről. Akit érdekel, el tudja olvasni.

Más kérdés, hogy közben az egész emberiség szégyene az, amit Jézussal tettek. Erről sokat lehetne írni. Ahogyan arról is, hogy a kereszt, mint szimbólum messze megelőzi a Római Birodalom korszakát is. Legalábbis vannak erre utaló régészeti leletek. Ami biztos, hogy számunkra, keresztények számára a kereszt nem a gyűlöletet, hanem a mindenre kiáradó isteni fényt, szeretetet jelenti.

Pável Márta

Az emberi kapcsolatok mássága

(2017-es cikkem)

Az emberi kapcsolataim egy része válságba került, egy intenzív tisztuláshoz érkezett.

Lehet, hogy 69 évesen érzem (most 78 vagyok...); egyre kevesebb az időm, és csak az arra érdekesekre fordítsam, aki valóban kér, aki valóban elfogadja, amit adni tudok, aki valóban Emberként tiszteli a többi ember méltóságát, érzelmeit és idejét, a többire nem. Megtehetem-e? Lehet, hogy nem tehetném, mégis úgy érzem, sárba forgattak azok az emberek, akik pl. rendszeresen a képembe hazudnak, és a hazugság már olyan szinten elhatalmasodott rajtuk, hogy nem is veszik észre, hogy nem mondanak igazat. Erre nincs szükségem, én repülni vágyó lelki SAS vagyok.

Ebben a válságban, az utóbbi években azt veszem észre, hogy az eddigi régi ismerőseim közül soktól megszabadulok, csendesen vagy veszekedéssel.

Miért történik ez, magam sem teljesen értem. Úgy vélem, már nem tartozom a hazug világhoz. Lelkileg Isten segítségével mentem el olyan messzire, hogy nem bírom a silányságot, a zavart tudatúakat, a gonoszságot, a végtelen szellemi/ lelki nihiljüket. Úgy érzem, sokan, nagyon sokan el vannak maguktól ájulva, hogy a sekélyes felszínt megkapják, jól tálalva magukat mindenkit megtévesztenek, ebből jól élnek, és aki ezt nem fogadja el, annak ellenségei lesznek..., tegyék. Úgy látom, ebben a sokat nyüzsgő agyonhajszolt világban egyre több pszichopataság jön ki, és azt hiszik, nekik ehhez joguk van, hogy mindenkire ráálljanak, mindenkit hülyére vegyenek. Nekem ők a nyomorultak. Sajnálom őket, súlyosan lelki torzók.

A hazugság, mások megtévesztése nekem olyan, mint a gyilkos mérég, mindent kiírt a szívemből, nem akarok ezekről hallani sem. Úgy érzem, nekem jár az igazat mondás, különben ne akarjon senki a közelemben lenni.

Kiskoromban egyszer hazudtam, apámtól életemben egyszer kaptam pofont ... nos, akkor...! Hatására rájöttem, ha elfelejtem, mit hazudtam, akkor mindig így járok, legjobb, ha ezt végleg

abbahagyom. És megtettem, még pártelnökként is mindig igazat mondtam. Tudom, ez fáj, de tőlem többnyire megszokták.

Ami a legmegdöbbentőbb 40-30-20 évvel ezelőtti ismerősökből, barátokból is kijön ez a nyomorúság, akiktől meg kell válnom, ha nem akarok azon gyötrődni, mit engednek meg maguknak, mit művelnek másokkal és velem is. Ezek az emberek mintha valóban megőrültek volna, hogy ezt hozzák ki magukból. Egyik – nem írom melyik képzésből – osztálytársammal 10 évig voltunk jóban, majd mikor rábíztam egy kezelést, kapugaranciát vállalt, és hatalmas kárt okozott nekem, becstelen volt. Vagy olyan ember, akit 30 évig ismertem – s idővel valószínűleg erkölcsileg lepusztult –, ma iszonyatosan hazudik, elfelejti már a dolgokat, de nem azért hazudik, nem..., hanem tudatosan, szórakozik az embereken. Ugyanilyenből több is van. Egy keleti világvallás egyik képviselőjével vagy 10 éve piacon voltam, és az emberekkel úgy beszélt, úgy bánt, mint egy kaparonggyal. Kimentem vele a piacról és ott helyben leüvöltöztem, hogy mit képzél magáról, ezekkel a szegény kiszolgáltatott nyomorgó, egy-két forintért áruló emberekkel, hogy beszél stb. Ő őszintén megdöbbent, nem is gondolta volna, hogy így viselkedik. Máig barátom, magába szállt, de ilyen kevés van, általában a megkritizált ego örök haragra veszi rá, de ezzel nem én veszek, csak az igazamat bizonyítja be!

Azzal együtt, hogy sok ember manapság kizárja magát a belső köreimből, MÉGIS szeretem az embereket, és bánt, ha a szegénységük miatt játszadoznak velük, ugyanis a szegény ember általában sokkal tisztességesebb, becsületesebb, mint akinek sok pénze van. Az ilyen a végsőig alkuszik az amúgy is olcsó piacon is, szánalmasan nyomorúságos az egész. Végtelenül meghat mikor kis idős nénik/bácsik pár rozzant dolgot árulnak, mert kell neki az a kis bevétel. Hogy tudnék segíteni? Elsőre jó szóval, és megveszem, amire nekem semmi szükségem, de neki talán ételre kell.

Tisztul a környezetem, ezektől a hazug, egoista emberektől lassan megszabadulok. Voltak, akik maguktól elmentek, jól tették; mert nincsen helye köztünk annak, ha valaki csak szívja a vérünket, az erőnket, és feleslegesen fecserli az időnket, az menjen. Egyre jobban úgy érzem, hogy az nem kell, akitől egy beszélgetés után lelkileg hányingerem van, olyan alja dolgokat vesz normálisnak.

Minden nap szembenézek az újabb és újabb emberi nyomorúságokkal. Szerencsémre mára kialakult egy olyan természetem, átmentem főnixmadárszerűségbe, hiába éget bele egyes csalódás a földbe, másnap megújult tollakkal leszek, még frissebben, mint voltam. Istenben meg tudok újulni.

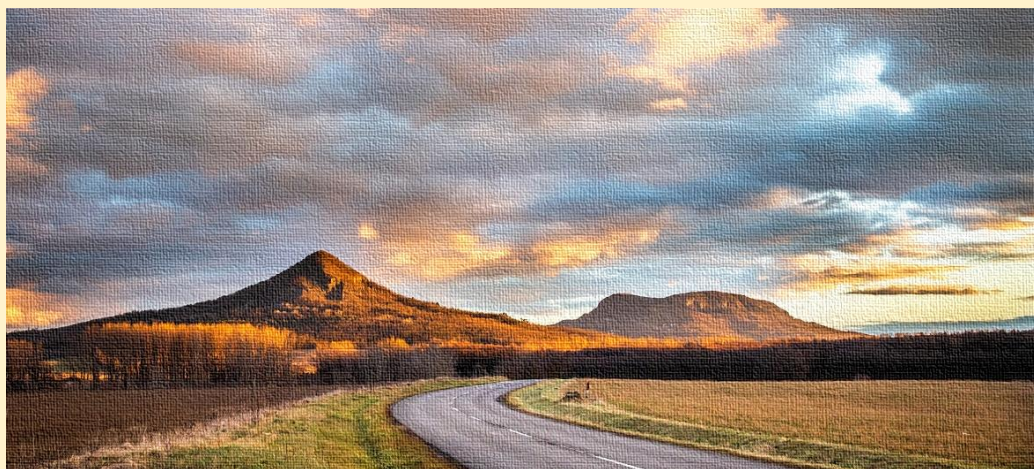
Sajnálom, mert önkritika hiányában ezek az emberek úgy érzik, hogy ők csalódtak bennem, de ez sem baj, mindenki úgy vezet félre magát, ahogyan akarja.

Megoldásnak gondolom a három lépés távolságot, senki után sem futok. Ha segítség kell, ott leszek, amikor valaki rájön, hogy Istenhez kéne fordulni, akkor segítek, hogy sikerüljön. De ha nem, akkor nem. Nincs és sohasem volt erőszak, Krisztus sem rohángált a betegek után. Azt akarta, hogy szívükből akarják őt, a ruhája szegélyét megfoghassák.

De ezek a mai emberek már nem futnak, maximum Isten elől, és nem felé! Nem arról van szó, hogy utálom a világot, nem, hanem, amit nem szeretek, az a bűn, és minden formájában eltaszítom. Azt gondolom, hogy a valósághoz közelítő AQUILA csoportunkkal együtt vagyunk „magányosak” az emberek között. Isten és lényei sokasága velünk van, de egyre nagyobb a szakadék

itt a földön a megértésünkkel kapcsolatban. Miért is? Mi nem fekszünk a többség mellé a világi fogyasztás mocsarába, nem tudunk azonosulni a silány célokkal stb., ők meg (a többi ember) nem akarnak jönni a végtelen Isten világába. Ezért vannak az ütközések.

Sajnálom emberek.

Rizmayer Péter

A SAS

A „lét” valamifajta semlegességgel vesz körül minket, egyfajta légység van benne, vagy talán inkább semmilyenység. Ezzel szemben a tószegi templomban ülve megéreztem a magasabb dimenziójú SAS létformát, az abban rejlő erőt, kérlelhetetlenséget, keménységet, meg nem alkuvást. A SAS dimenzióinak egészen más erőtere, sokkal erősebb, tűhegyes koncentrátsága van, sokkal tudatosabb Istenre irányultsága, mint a saját háromdimenziós itteni világunknak. Úgy éreztem, hogy szinte alig várják, hogy lecsapjanak. Amikor ezt megéreztem, akkor azt gondoltam, hogy az embernek ilyennek kellene lennie. Hogy ez az igazi létformánk. Hogy minden ember azáltal vált, válik „hőssé”, mert így viselkedett, viselkedik. Olyan létforma, amely mindig kiáll az isteni igazság mellett. Azt már megtapasztaltuk, ha az ember alkalmas és vevő rá, akkor segítik az útján. Nem véletlenül AQUILA (=SAS) a közösségünk neve. A Katolikus Egyházban a SAS az Szent János apostol szimbóluma. Szent János számunkra a SAS FEJEDELEM, aki Isten szolgálatában áll: fenséges és hatalmas. Johannes Scotus Eriugena ír róla gyönyörűen: „János ezért nem ember volt, hanem több az embernél, mikor mind önmaga, mind pedig az összes létező fölé emelkedett, és a bölcsesség kimondhatatlan ereje és az értelem legtisztább élessége által elragadtatván bebocsátást nyert azokba a dolgokba, melyek mindenk fölött állnak, vagyis a háromszemélyű egy lényeg és egylényegű három személy titkaiba. Más különben nem lett volna képes Istenbe emelkedni, ha előtte nem vált volna Istenné” Nem véletlen, hogy római légiók legszentebb tárgya az az aquila (póznára helyezett arany sas) volt, amelyből minden

légióknak csak egy volt, és amelynek az elvesztése óriási szégyennek számított. Volt, amikor egész légiókat osztottak fel amiatt, mert a sasukat nem tudták megvédeni. Augustus császár két évtizedig tárgyalt a pártusokkal az általuk elfogott sasok visszaszerzéséről sikeresen. Mindezt becsületért, nem az aranyért.

Irodalom:

- Johannes Scotus Eriugena: *A Szellem sasmadarának hangja. Homília Szent János evangéliumának prológusához*, Gödöllő, Sursum, 2018. Idézi: https://nemzetikonyvtar.blog.hu/2021/12/27/serleget_tarto_melankolikus_ifju_vagy_felhok_kozott_szarnyalo_sasmadar
- <https://www.bikerringshop.com/hu/blogs/jewelry/eagle-symbolism-what-eagles-represent-across-cultures-and-jewelry?srsltid=AfmBOoozSf5ZXfm2dTVUrKxYoM1RIFpmNMxogtPO5nreSnEBKC8t6y3H>

Pável Márta

SZŰZANYA NEM FÖLDANYA

Most május van, a SZŰZANYA hónapja. Ebből az alkalomból pár gondolatot közlök.

A Szűzanya-tisztelet mostanáig úgy- ahogy megvolt, de pl. a mai /egyházi/ igyekezetek félek, hogy károsítják az eddig helyesnek látszó irányt. <https://www.americamagazine.org/faith/2018/06/08/vatican-releases-preparatory-document-pan-amazonian-synod>

Természetesen Isten=Jézus és az összes transzcendens világi lelkek tisztelete többféleképpen lehetséges. Attól függően, hogy kinek, milyen mélységben van a hite, hogy földi síkon vagy messzire is gondol, azt részesíti előnyben.

Szeretnék egy közepes megközelítést közölni.

Gyerekkoromban Szűzanyához nagyon sokat imádkoztam. Emlékszem, egyszer anyám egy családi veszekedés után elment. Lehettem vagy kilenc éves, amikor azt mondtam a Szűzanyának; elmondom az egész rózsafüzért, csak hozd vissza anyámat. Emlékszem, tiszta szívből üvöltözve, sírva végeztem a rózsafüzért, már az utolsó szemeknél tartottam, amikor hallottam anyám cipőjének a kopogását, hogy megjött. Onnantól tudtam, hogy Szűzanyában lehet bízni!

A vándorló embernek Ő is segítség, hathatós, és ha őszintén kéri, jelen van, nem hagy magunkra. Egy igazi Anya! Ma sem feledem, csak jobban Krisztushoz vezetett, mint akkoriban megéltém, de ez a cél.

A Bibliából tudjuk, Jézus, az isteni gyermek szülőanyja Mária. Gondoljunk bele, hogy Isten a Földre születik, mert már látja, hogy csak egy megoldás van, hogy minket észhez térít-

sen, megmentesen. Egyértelmű, Isten nem fog szülőanyjának egy akármilyen testet szerezni, koszos, buta testbe nem megy, mi sem feküdnénk bele. Istennek egy teljesen tiszta lélek kellett, aki ezzel a céllal született. Szűz Mária előtte is, kozmikus méretekben nézve is, jelentős lélek volt, akinek univerzális tevékenységi köre van. Ő volt az, aki még „oda-kint” vállalta – a családjában is rendkívüli dolgok történtek – az isteni gyerek világra hozatalát, felnevelését. Nagy tévedés, és az egész meg nem értő lehúzása (talán nem véletlen, azzal a céllal, hogy a keresztény hitünk omoljon szét), Szűzanyát földanyának nevezni. Botrány! Őreá, aki milliószor nagyobb ennél, nem tekinthetünk semmiféle politikai érdekből, árulásból alkotott ezoterikus, liberális és Istentől elrugaszkodott tévelméletekkel. Tán föld-anyának a GAIA elméletet mondhatnám, az is elég szép. Szűzanyánk az univerzumnak magas szellemi része, aki mintegy szellem anyaként „működik”. Ő az, aki anyai jósággal kiterjeszti a kezét az Őt kérők felé, de mindenféleképpen az Isten földi megnyilvánulását segítette, és ezt teszi folyamatosan is.

Halálát követően, mennybevétele után sem szűnik meg spirituálisan jelen lenni. Nézzük meg azt a rengeteg Mária-jelenést, amelyek közül többet az Egyház is hivatalosan elismert. Nem téveszméket kellene alkotni, hanem elmélyedni abban, amit Szűz Mária közölni akar a világgal, ez mindenkinek jobb lenne! Szűzanya nem Isten, Ő egy nagyon fejlett, magasan kvalifikált szellemi lény, aki az egyik legnépszerűbb a földi világunkban is. Ami Istennek kellett, azt megtette, de nem nyugszik, ma is szolgál, ma is teszi a dolgát. Jézus Krisztus megváltó dolgában tevékenykedik. Sokan – teológiai tudatlanság miatt – összekeverik, és hozzá mint Istenhez imádkoznak, ez hibás. De aki azon a szinten áll, hogy nem fogja fel az Isten mélységét, még megközelítőleg sem, hanem egy földi, de nagyon emelkedett lénybe kapaszkodik, megértem. Nem tanították meg neki rendesen a hittant. Viszont annál, hogy semmit se tenne az Isten felé nyitott, kereső ember, ez feltétlenül jobb.

Mária mindenféleképpen Istenre mutat, soha nem isteníttette magát, nem is fogja. A protestantizmusban Máriának az elvetése, illetve nem eléggé a helyén kezelése, talán ilyen félreértéseken alapszik. Én azt gondolom, hogy nem lehet a sarokba dobni egy folyamatosan szeretettel működő istenközelit lényt, aki Szűz Mária! Ő segíti, fejleszti az Istennel már egyesülni vágyó vagy Isten közelében lévő földi élőlényt.

Jaj lenne a földnek, ha az ő segítsége elmaradna, ezért mindenki, aki az ősegyház tiszteletében is jelenlevő Szűzanyát, vagy a már Istenhez távozott szenteket le akarja építeni, nihilizmus felé vivő engedményeket tenni..., szerintem a legsúlyosabb, Isten elleni bűnt követi el.

Fokozott alázatot, elgondolkodást kérek azoktól, akik nem kizárólag Krisztus és őt segítő szellemi lények felé akarják vinni a kereszténységet. A belső ellenség rosszabb, mint a külső, de felismerhető, s ebben kérjük drága Szűzanya segítségét, imádkozzon a szétesőben lévő, árulókkal teli Egyházért, amit Fia, Krisztus a megmentésünkért, tisztán, csakis őt imádókkal akart! Jézus Krisztus végtelen tettét semmi és senki sem rombolhatja, még a fent hivatkozott dokumentumtervezettel sem. Akkor ez az Egyház nem lesz az, amibe mi belekeresztelkedtünk, amiben két évezrede élünk! Nekünk vissza kell térni az eredeti igazi katolikus hithez, valláshoz, amiben nincsenek alkuk, meghunyászkodások, istentelenségek, az igazi Krisztust /akarátát elfelejtő, félremagyarázó, liberalizmussal bekenő, memó-

ria zavaros egyének! Az újkeletű téveszméktől mentesen Istent /Jézust, a mindenség Királyát kristálytisztán kell látnunk. Jézus Krisztus mindenkinek fölött van, és mindenkinek, az Egyháznak is, legfőképpen előtte kéne fejet hajtania, csak az akaratát lesni, elmékedésekben minden tetteteket ellenőrizni. Tán nem jutottunk volna el eddig, hogy egyre kevesebben vagyunk, s ölnék minket, és senki sem véd meg a téveszméktől sem..., főleg az nem, akiknek kellene.

Amit Krisztus nekünk adott, az Övé, ezt az Egyházat legjobban Szűzanya segíti. Kiabálom, baj van! Kérek Mindenkit, hogy Szűzanya ünnepén sírva, könnyörögve kérje, Szűz Mária segítse vissza Egyházát, Krisztus igazi, önzetlen, politikamentes szolgálatára, arra az útra, amiről fokozatosan letértek. Mennybevitelének napján adjunk neki egy lelki alkott rózsaát a szeretünk jeléül.

AQUILA HUMOR

A rabbi találkozik Grünnel és azt mondja neki:

- Igaz az Grün, hogy a Swarc lányának udvarolsz?
- Igaz, rabbi.
- De hát neked feleséged van.
- Igaz rabbi, de már köhög...

20 hülye van az osztályban! – szidja a gyerekeket a tanár.

- 21 – szól szemtelenül Móricka, a tanárra célozva.

- Tűnés kifelé a teremből! – bömböl a tanár.

Móricka kimegy, de az ajtóból még visszaszól:

- Így persze a tanár úrnak lesz igaza!

A hittan órán a becsületről tanulnak a gyerekek. A pap feltesz nekik egy beugratós kérdést:

- Gyerekek, ha én eladom a házamat, autómat, mindenemet, és a pénzt a templomnak adományozom, akkor ettől már a Mennybe jutok?

- Neeem! – felelik a gyerekek.

- És ha minden nap kitakarítom a templomot, és gondozom a kertjét, akkor ez már elég

ahhoz, hogy a Mennybe jussak?

- Neeem! – válaszolják ismét.

A pap büszkén néz a gyerekekre:

- Tehát, mondjátok meg nekem, mi kell ahhoz, hogy a Mennybe jussak?

Egy kisfiú rávágja:

- Először is meg kell halnod!

**Olyan öreg vagyok,
hogy amikor még én
születtem,
a Holt -tenger
még csak beteg volt!**

Hirdetményünk, felhívásunk

Az AQUILA Civil Társaság 2020 decemberében alakult, átvéve a megszűnt AQP (párt) feladatait. Kötetlenebb, tagdíj nélküli, józan és építő kritikára épült.

Az alakulási dokumentumunk határozata alapján a belső keménység és tisztaság védelme fontos. Nálunk mindenki önkéntes.

Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen, várjuk.

Üdvözlettel: Szeibert Márton, az AQUILA Civil Társaság ügyvezetője

Impresszum:

Kiadó: AQUILA Civil Társaság, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.

Honlap: <https://aquila-sas.hu/>

E-mail: sas@aquila-sas.hu

Telefon: +36 20 -7777440

Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, Aquila h.r. vezetője, hittanár

Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton, ügyvezető

Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit

Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Oroszi-Kuzmich Kinga

Képi anyag szerkesztése: Varga Márta, Horváth Olivér

Az AQUILA Civil Társaság fogadó órái:

szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.

Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.

Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.